



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 10772/2025**  
**12.09.2025. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца: АА, ББ, ВВ и ГГ, свих из Републике Српске, место ..., засеок ...број ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Раденко Игњатовић, адвокат из ..., против тужене ДД из ..., чији је пуномоћник Драган Репић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости писменог завештања пред сведоцима, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 339/2025 од 16.04.2025. године, у седници одржаној дана 12.09.2025. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 339/2025 од 16.04.2025. године.

**Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 339/2025 од 16.04.2025. године, у ставу првом изреке, жалба тужилаца је усвојена, па је пресуда Основног суда Лозници П 760/24 од 31.10.2024. године, исправљена решењем тог суда П 760/24 од 24.12.2024. године, преиначена у побијаном делу одлуке о парничним трошковима (став 3. изреке исправљене првостепене пресуде), тако што је обавезана тужена да тужиоцима накнади трошкове парничког поступка од 404.812,50 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, док је пресуда првостепеног суда потврђена, а жалба тужене одбијена у преосталом побијаном, а непреиначеном усвајајућем делу (став 1. изреке исправљене првостепене пресуде), којом је усвојен тужбени захтев тужилаца којим је тражено да се утврди да је писмено завештање пред сведоцима сада пок. Ерић Илије бившег из Зворника од 24.01.2013. године ништаво, да не производи правно дејство и да је тужена исто дужна признати. У ставу другом изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове жалбеног поступка од 67.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23). Предложила је да Врховни суд у целости одбије тужбени захтев, те обавезе тужиоце да туженој накнаде трошкове поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 - др. закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 23.05.2014. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд утврдио да је ревизија недозвољена.

Нема места примени општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, на које се ревидент позива, будући да је у конкретном случају преиначена једино одлука о трошковима поступка, а не и одлука о главној ствари.

На основу члана члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија  
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић